

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 6 Απριλίου 2017

Η μάχη για την ορολογία είναι μάχη για την αξιοπρέπεια, τον ανθρωπισμό και τον σεβασμό

Πίσω από την Κοινή Ανακοίνωση/Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, που επιβλήθηκε το Μάρτιο του 2016, υπήρχε (μεταξύ άλλων) μια σκέψη: αν μειωθεί ο αριθμός των ανθρώπων που έρχονται από την Τουρκία στην Ελλάδα, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες θα χάσουν επαφή με τη μαζικότητα και την αμεσότητα της υποδοχής μεμονωμένων ανθρώπων αλλά και ολόκληρων οικογενειών, με το μέγεθος του αγώνα επιβίωσης και της εξαθλίωσης που τους επιφέρει ένα τέτοιο ταξίδι. Ο αριθμός των ανθρώπων που θα έρχεται και θα παραμείνει στα νησιά θα μειωθεί, καθώς αναγκαστικά οι περισσότεροι άνθρωποι θα επιστρέφονται πίσω στην Τουρκία, για να μπορεί στη συνέχεια η Τουρκία να στέλνει στις χώρες της ΕΕ αιτούντες διεθνούς προστασίας, στο πλαίσιο της 1-1 ανταλλαγής. Τα συναισθήματα αλληλεγγύης θα ελεγχθούν ευκολότερα καθώς τα φώτα της δημοσιότητας θα πέσουν και τα ανθρώπινα κύματα από το Αιγαίο θα μειωθούν.

Αυτή η πολιτική, εκτός των πλείστων όσων νομικών και ηθικών προβλημάτων που εγείρει - και που τα έχουμε καταγγείλει επανειλημμένως^{1 2 3}, σηματοδότησε την έναρξη αντιστροφής του κλίματος αλληλεγγύης που μας έκανε ως χώρα να υιοθετούμε το σλόγκαν #refugees_welcome. Αρκετά συντεταγμένοι συντηρητικοί κύκλοι εδώ και ένα χρόνο σε όλη την ΕΕ - αλλά δυστυχώς και στην Ελλάδα - υφαίνουν με μεθοδικότητα τον ιστό του #refugees_unwelcome. Βασικό ρόλο στην καλλιέργεια αυτού του κλίματος παίζουν τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας (ορισμένα εθνικής εμβέλειας και κάποια τοπικής εμβέλειας). Η επαναφορά της ορολογίας «λαθρομετανάστες», που είχαμε δει να υποχωρεί τα προηγούμενα δυο χρόνια, σηματοδοτεί τις προσπάθειες των συντηρητικών κύκλων να συνεισφέρουν στην επιβολή του νέου αφηγήματος: σταματά να μας ενδιαφέρει από πού και γιατί έρχονται αυτοί οι άνθρωποι (παρόλο που η τηλεόραση παίζει διαρκώς στιγμιότυπα από το τι συμβαίνει στη Συρία - για παράδειγμα πριν μερικές μέρες με τη ρίψη χημικών) και ξεκινά να στρέφεται η προσοχή μας στο αν εισέρχονται παράτυπα ή όχι στην Ελληνική επικράτεια.

Άραγε οι άνθρωποι που έρχονται σήμερα στην Ελλάδα δεν διαφεύγουν από εκείνες ακριβώς τις συνθήκες που βλέπουμε στην τηλεόραση;

Για μια ακόμα φορά η PRAKSIS καλεί όλους τους δημοσιογράφους, τους συντάκτες-τις συντάκτριες και τις διευθύνσεις των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, τους bloggers και γενικά όλους όσους χρησιμοποιούν το διαδίκτυο, να είναι πολύ προσεκτικοί και στο περιεχόμενο των όσων δημοσιεύουν και στην επιλογή λέξεων για τους τίτλους που δημοσιεύουν. Τους παρακινούμε να διαβάσουν το κείμενο της εκστρατείας που κάνουμε από το 2013, «Οι λέξεις μετρώνε!»⁴. Επικαλούμαστε την ουσία του λειτουργημάτων τους που είναι η σωστή και ακριβής πληροφόρηση του κοινού τους. Το παράτυπο ταξίδι είναι μια διοικητική παράβαση και όχι ένα ποινικό αδίκημα και στις περισσότερες περιπτώσεις το καθιστούν παράτυπο οι συνθήκες διαφυγής. Το να αντιμετωπίζουμε μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων ως «λαθραίους» ή «παράνομους» παραβιάζει την αναγνώριση δικαιωμάτων που έχουν ως άτομα, συμβάλλει στη καλλιέργεια ρατσιστικής συμπεριφοράς απέναντι σε σύνολο ανθρώπων και υπονομεύει την κοινωνική συνοχή, που έχουμε τόσο ανάγκη αν αναλογιστούμε την άνοδο της ακροδεξιάς παντού στην Ευρώπη.

Η μάχη για την ορολογία είναι μάχη για την αξιοπρέπεια, τον ανθρωπισμό και τον σεβασμό.

¹ <https://goo.gl/rq3AE3>

² <https://goo.gl/gPOiul>

³ <https://goo.gl/FuxOvq>

⁴ http://picum.org/picum.org/uploads/file_/Leaflet_GR_1.pdf